

— der Kommission die Kosten des Verfahrens aufzuerlegen.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja deset tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do učinkovitega pravnega varstva ter temeljne pravice do dobrega upravljanja in do obrazložitve, ker izpodbijana odločba ni bila obrazložena
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do učinkovitega pravnega varstva in pravice do pouka o pravnih sredstvih s tem, da tožeča stranka ni bila poučena o možnih pravnih sredstvih
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 4(2), tretja alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 4(2), prva alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001
5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 4(3), pododstavek 1, Uredbe (ES) št. 1049/2001
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev člena 4(3), pododstavek 2, Uredbe (ES) št. 1049/2001
7. Sedmi tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do dostopa do dokumentov
8. Osmi tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do dostopa do dokumentov in načela sorazmernosti, ker ni bil zagotovljen vsaj delni dostop do aktov, do katerih se je zahteval dostop
9. Deveti tožbeni razlog: kršitev člena 101 PDEU z dejansko preprečitvijo možnosti, da tožeča stranka dokaže in glede na okoliščine primera uveljavlja odškodninske zahtevke zaradi kršitve protimonopolnih predpisov
10. Podredno, deseti tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do prejema nezaupne različice odločbe Komisije v kartelnem postopku AT/39914 – EIRD in vsebinskega kazala akta Komisije glede tega postopka (Uredba (ES) št. 1049/2001 in člen 30(2) Uredbe (ES) št. 1/2003 ⁽²⁾).

V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da pogoji za odstopanja iz člena 4(2) in 3 Uredbe (ES) št. 1049/2001, ki bi lahko upravičili nerazkritje vsebine dokumentov, ki ga je zahtevala tožeča stranka, niso bile podane.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

Tožba, vložena 2. novembra 2015 – LL/Parlament

(Zadeva T-615/15)

(2016/C 027/84)

Jezik postopka: litovščina

Stranki

Tožeča stranka: LL (Vilna, Litva) (zastopnik: J. Petrulionis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa D(2014) 15503 generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2014 in opomina št. 2014-575, izdanega 5. maja 2014 na podlagi tega sklepa;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

Pravilnost plačila ter veljavnost in zakonitost njegovega vračila

Tožeča stranka trdi, da je generalni sekretar Evropskega parlamenta v sklepu D(2014) 15503 povsem neutemeljeno in nezakonito odločil, da je bil znesek 37 728 EUR tožeči stranki plačan neupravičeno, in je računovodji Evropskega parlamenta na način, ki je ob upoštevanju člena 68 Izvedbenih ukrepov za statut poslancev Evropskega parlamenta in člena 80 pravil uporabe finančne uredbe neutemeljen in nezakonit, odredil, naj od tožeče stranke izterja vračilo plačila 37 728 EUR in naj jo v skladu s postopkom o tem obvesti z opominom št. 2014-575.

Po navedbah tožeče stranke je generalni sekretar Evropskega parlamenta pri sprejetju sklepa upošteval samo dva elementa: poročilo OLAF in dejstvo, da tožeča stranka ni predložila dokaza, da je bilo plačilo uporabljeno za predviden namen. Vendar tožeča stranka trdi, da ni bila zbrana nobena informacija, ki bi potrjevala, da je prejeta plačilo uporabila za druge namene kot tiste, za katere je bilo predvideno, kar je v nasprotju s členom 14 Pravilnika o povračilu stroškov in plačilu nadomestil poslancem Evropskega parlamenta.

Zastaralni rok in uporaba načel razumnega roka, pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj

Tožeča stranka trdi, da v sklepu D(2014) 15503 generalnega sekretarja Evropskega parlamenta in v opominu št. 2014-575 zastaralni rok iz člena 81 Finančne uredbe in člena 93 pravil uporabe finančne uredbe ni bil spoštovan in da zahteve načel razumnega roka, pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj niso bile izpolnjene.

Po navedbah tožeče stranke so zadevne institucije EU neutemeljeno, nepravilno in nerazumno dolgo odlašale z izvajanjem svojih pristojnosti in sprejetjem upoštevnihi odločitev. S tem so bile kršene pravice tožeče stranke, med drugim njena pravica do obrambe in ustrezno izvajanje te pravice, saj je bila tožeča stranka zaradi dolgega obdobja med dogodki, ki so predmet preiskave, in sprejetjem upoštevnihi odločitev objektivno prikrajšana za priložnost, da se učinkovito brani proti navedenim očitkom, da predloži dokaze in da stori vse potrebno za zagotovitev, da se o obravnavani zadevi ustrezno odloči.

Tožba, vložena 3. novembra 2015 – Transtec/Komisija

(Zadeva T-616/15)

(2016/C 027/85)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Transtec (Bruselj, Belgija) (zastopnik: L. Levi, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija